

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy évre 30000 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők

Jézus Krisztus a mi reménységünk.

(I. Tim. 1.1.)

Konferenciái beszéd, tartotta Dr. Nuttsen L. János püspök. — Sekic, 1926. május hó 9-én.

A némelek nemzeti zászlaja a háború óta megváltozott. Fekete-piros-fehér színből, arany-piros-fekete szín lett. Érdeklődtem a színek változásának jelentőségéről, mire a következő választ kaptam. A mi multunk aranyos volt, jelenünk telve forrongással és háborúval, ami jövőnk pedig kijátástalan, fekete. Hogy ez mennyire felel meg a valóságnak, nem lehet előre tudnunk. Vannak emberek, akik nagyon szeretnek multjukkal foglalkozni, és úgy vélik, hogy az aranyos volt. A legtöbb ember multjáról nem lehet mondani, hogy aranyos lett volna. Sok embernél megint a jelen élet: piros. Nyomor, küzdelem, pártoskodás és elégedetlenség uralkodik köztük. Tény az is, hogy számtalan ember jövője fekete. Sokan a mult időkben, mindenüket elvesztették. Jómódu családok koldusbotra jutottak. És mivel jobb jövőre kilátásuk nincs, revolverhez, vagy kötélhez nyulnak, hogy végezzenek reménytelen életükkel.

De vannak olyan emberek is, kiknek multja fekete, életük telve bünnel és aggodalommal. Vannak azonban olyan emberek is, kiknek jelenük piros, telve belső és külső küzdelmekkel, de kiknek jövőjük aranyos, mert tudják, hogy az élet harca után következik a győzők koronája. Mindazok, kiknek Jézus Krisztus a reménységük, aranyos jövőbe tekintenek.

Mire építjük mi a mi reménységünket? Nem arra, amit a multban végeztünk, mert balgaságainkkal, bűneinkkel szemben jó cselekedeteink elenyészőek. Hasonlítsuk csak össze a jó és rossz szavakat, amelyeket a multban használtunk. Vizsgáljuk meg életünk jó és igazán nemes cselekedeteit, az önzésből eredő, rossz cselekedeteinkkel szemben. Azt fogjuk tapasztalni, hogy erre re-

ményünkkel semmiképp nem építhetjük. De a mi reményünk nem az, amit mi végeztünk, hanem az, amit Krisztus végzett. Ha bűneink teljes nagyságukban előttünk állnak, reménységünk elhomályosodik. Nem támaszkodhatunk arra, hogy ez valahogy majd csak kiegyenlítődik, vagy hogy elfelejtődik, nem. A mi bűneink nyilván vannak tartva. Itt csak egy mentség van és ez: »Jézus a mi egyedüli reménységünk«. Figyeljük csak az indjai önsanyargatókat, minden önkínzásuk reménytelen és kétségbeesésükben életüket veszik. Sőtét multunkat csak Jézus törölheti el.

És hogy állunk jelen életünkkel. Életünk telve gonosz hajlamokkal, amelyeket részint örököltünk, részint pedig magunk szereztünk. Ezek ellen állandóan küzdenünk kell. Ilyen bűnök pl. irigység, házasságtörés, testi kívánságok, kevélység, fősvénység és önzés. Ezek felett hogy diadalmaszkodhatunk? Semmiesetre sem az által, hogy önmagunk javulását vesszük tervbe. Ezek a tervek csak vereségre vezetnének. Vannak emberek, akiknek borzasztó testi szenvedéseket kell elviselniök, anélkül, hogy reményük volna azoktól, valaha is, megszabadulni. A Jézusban való reménység, az ilyen emberek életét is világossá teszi. Nézetek és vélemények változnak, ezt bizonyítja a mindennapi élet. A Krisztusban való reménység nincs semilyen változásnak alá vetve. Ezek isteni tények.

És mi a mi reménységünk, ha a jövőbe nézünk? Nem csodás eredmények, nem nagy cselekedetek, mert ezek mind mulandó, hervadó korszakok. Nekünk nem szabad függünk az emberekől és a viszonyoktól, mert ezek is a mulandóságnak vannak alá vetve.

Reménységünknek nem szabad csak reánk és környezetünkre vonatkozni, hanem az egész emberiségre. Nem arról van csak szó, hogy egy pár millió ember üdvözüljön, hanem az egész világ. Jézus a Miatyánkban azt mondja: »Jöjjön pl a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.« Amit a bűn elrontott, azt Isten ismét jóvá akarja tenni. Mibennünk megvan az a remény, hogy a háborúk megszün-

nek, hogy az igazságtalanság helyébe az igazság lép, és az fog diadalmaskodni. Hisszük, hogy a szociális viszonyok javulni fognak. Ezt persze nem a genfi népszövetség, vagy bármilyen más emberi szövetségtől várjuk, mert ezek eddig még mind esődöt mondtak, hanem az Ur Jézus Krisztus által, aki a mi egyedüli reménységünk. Ha ez a reménység nem volna bennem, már kétségbe estem volna. Jézus az összes népek reménysége. Hála Istennek, egy dicsőséges nap felé haladunk. Jézusról olvassuk, hogy tükös erő jött általa a bűnösökhöz. Jézusban vannak ilyen tükös erőforrások, ezt saját életünkben is tapasztalhatjuk, ha hozzá jöttünk, ügyeinkkel, bajainkkal. Csodálatos, hogy mi mindent vittek véghez gyenge sokszor beteges emberek az Isten országában, az Ő ereje által. Ő, bárre-ak elsajátítanók ezen isteni erőt, bizonyára nagyobb esodákat művelne Isten általunk.

Az idők ma rosszabbak mint 10 évvel ezelőtt, de reményem, a viszonyok megjavulását illetőleg, nagyobb, mint akkoriban volt. Jézus és az Ő ígérete, egyedüli reményem. En sem a jobb prédikációktól, sem a jobban kidolgozott tervektől várom a javulást, hanem Krisztustól, aki a mi egyedüli reménységünk. Ő azt ígérte, hogy a világ végezetéig velünk lesz. Ígérete így hangzik: »Bízatok: én meggyőztem a világot. É szavakból tudom, hogy mi győzni fogunk!»

Mi a te reménységed? Fogadd el Jézust, mint egyedüli reménységedet, és megálsd, nem esatalkozol.

Jegyezte: S. Gy.

Húsz érv a megtérés ellen.

IV.

„Mindig szerettem az Urat.”

Emek igazán örülök. Ha ezt megteljed, akkor nem köszönheted meg eléggé az Ur kegyelmét, mert sok bajtól meg voltál kímélve, amibe más ember belejutott. Különös isteni kegyelem, ha valaki hívő szüjtől házban nevelkedhetik. Hány ember nélkülözi ezt. Hány gyermek van, aki sohasem lát édesatyja házában bibliát, aki sóha sem hallja édesatyját imádkozni, sőt talán még az édesanyját sem!

Te szerencsés voltál. Édesanyád korán tanított imádkozni. Még élenken emlékezel arra, mikor kis kacsódat összeféve így imádkozott veled:

»Néked adom, Megváltóm szívetem,

Oh fogadd el kegyesen!

Néked felajánlom életemet,

Örökké tied legyen!

Fogadd el egész szívetem,

Fogadd el, Jézusom!

Oh add, hogy csak tied legyek

S te enyém, Megváltóm!»

Azóta pedig sohasem mulasztottad el reggeli s estéli imádságodat. Nem tudtál ima nél-

HIREK.

— **A jugoszláviai évi konferencia.** Az idén sekicsi gyülekezetünk látta vendégül az évi konferenciát. Sekicsen nem lakik prédikátor és kezdettől fogva a verbázi kerülethez tartozik. De igen életrevaló gyülekezet és egyre halad és növekszik. Mult évben megnagyította kápolnáját, melyben most kb. 150 ülőhely van. Ottani munkánknek különös lendületet ad kedves szerkesztőnk fivérének, Wallrabenstein Ferenc dr.-nak tevékenysége. Sajnos, a sekicsi gyülekezet bő vágya, hogy t. i. saját prédikátort kapjon, eddig még nem volt teljesíthető, mivel nálunk mindenfelé nagy az aratás, de kevés az arató munkás. Férzük, hogy a sekicsiek örültek jöttünknek és jelenlétünknek, ami nemcsak a szerda esti meleg üdvözlésben nyilvánult meg, hanem kifejezésre jutott a nagy érdeklődésben is, melyet ugy a gyülekezet, mint a lakosság is tanusított a konferencián és istentiszteletken való részvétel által és a pompás megvendéglésben az egyes családok othonaiban. — Az évi konferenciák nálunk rendszeren tavasszal vannak, de az idei későbbre volt megállapítva és azért elég váratlanul érte a prédikátort és a vendéglátó gyülekezetet is az a hír, hogy már május ölködikén kezdődik az S. H. S. királyságbeli missziói konferenciának 6. évi ülése. Örülünk, hogy az áldásos és szép konferencia után immár egyéb munkánk és terveink megvalósításán fáradozhatunk. A munka után jön a pihenés és erogyűjtés. — Már jóval a konferencia előtt vált szükségessé

kül elaludni. Édesanyád képe sok kísértésben s veszélyben megóvott az elbukástól. Erkölcösen, tisztességesen éltél. Szorgalmasan látogattad a templomot, imádkoztál s Isten országára adakoztál. Nagy hállával tartozol, hogy az isteni kegyelem ily módon vezetett.

De ha azt hiszed, hogy nem kell megtérned, akkor tévedsz.

Elmondok egy történetet. Frigyes és Erzsike szomszédok voltak. A szülők kertje egymásra nézett. A két gyermek mindig együtt volt. »Elválaszthatatlanok» mondták a szülők. Néha menyasszonyt s vőlegényt játszottak. Erzsike a szöszke hajára egy kis zöld koszort illesztett, Frigyes pedig egy kis csokrot tűzött a gomblyukba s nagyon ünnepélyesen és komolyan lépkedett Erzsike mellett. Mikor vége volt az esküvőnek, egy bodzafa alatt egy kis lakást rögtönöztek s a férj meg a feleség szerepét játszották. Méltósággteljesen, mint az az öregekhez illik, fogadták a hozzájuk látogató szomszéd gyermekek köszöntését. De legjobban egyedül szerettek játszani.

A gyermekek nőttek. Frigyes a gimnáziumba, Erzsike pedig egy leánynevelőintézetbe járt. Ez a tény azonban a két gyermek közti viszonyon nem változtatott semmit. A szülők pedig nagyon örültek, hogy gyermekeik még mindig

három prédikátor-családnak átközlőzködése más munkahelyre és így előrelátható volt, hogy a konferencia nem hozhat lényeges változásokat, ami nyugodtabb hangulatot és annál nagyobb munkabírást biztosított. A konferencia elnöke szeretet! Nuelsen püspökünk volt, aki szokott körültekintéssel vezette az ügymenetet. Az idén megint hiányzott egy konferenciái tag, Langenegger János tv., aki mint svájci alattvaló kénytelen volt mult nyáron elhagyni helyét és most Németországban teljes szolgálatot. Helyette Mayr Ferdinánd prédikátor tv. lett a konferencia titkára. Mayr tv., aki bécsi származású, érthető érdeklődéssel várja, hogy kap-e tovább is titartózkodási engedélyt. Rajta kívül még csak Haffner tv. van itt, mint külföldi prédikátor. Annál örvendesebb, hogy egy szerb és egy macedón testvért felvehettünk a konferenciába próbára. Továbbá egy bácskai magyar és egy macedón fiatalembert a frankfurti szemináriumba küldünk kiképzésre. Tehát hála Istennek akadnak benszülött használható munkaerők. Funk Márton szuperintendens és Riedinger Pál uhmi prédikátor jelenléte igen hozzájárult a hangulat emeléséhez, mert ők mindketten nagy buzgalommal és áldással tevékenykedtek köztünk ifjabb éveikben. Amerika is képviselve volt Missis Schams személyében, aki mitrovicai munkánkat segítette megindítani és most is avégből időzik országunkban, hogy szülővárosát, t. i. szerémségi mitrovicai gyülekezetünket saját otthonhoz segítse. A halóság képviselője, a sekicsi községi jegyző személyében megjelent Nuelsen püspök előadá-

sán és igen elismerően nyilatkozott a látottak és hallottak felett. Hogy környékbeli és távolabbi gyülekezeteink is jól voltak képviselve, különösen a konferenciái vasárnapon, nem szükséges külön kiemelni. — Jacob János szuperintendens és a prédikátorok jelentései nagy örömet keltettek és mély háláérzet hatott át minket, mivel a válságos idők és a nehéz pénzügyi helyzet ellenére is mindenütt, de különösen Macedóniában szép eredményeket értünk el. A statisztikai jelentés szerint 1440 rendes és próba tagunk van. Az idén 10 százaléknyi szaporodás mutatkozik. A missziói munkások 9 rendes és 4 próba prédikátor, 2 segéd prédikátor és 2 missziói nővérből állanak. 3 fiatal ember a frankfurti szemináriumban végzi tanulmányait. Novisádon van egy jóhírnévnek örvendő leányintézetünk, ahol 50-nél több, főleg szláv fiatal leány tanul és nevelődik. Novivrbason egy gyülekezeli diakonissza működött közmegelegedésre. Konferenciánk érintkezésbe akar lépni a szomszédos konferenciákkal, hogy egy közös diakonisszáképző intézetet létesítsünk, saját hajadonainknak minél nagyobb számú és minél célszerűbb kiképzése végett, akik aztán hazájukban eredményes diakonissza szolgálatot teljesíthetnek. Srbovani árvaházunkban egy tucat árva talált otthont, míg novisadi leányintézetünkben ugyanannyi árvagyermeknek van helye. Ugyancsak nevezett intézetünk egyik melléképületében nyitottunk egy otthont aggok számára, melybe eddig három kedves öreg asszony lett felvéve. Hála Istennek, pénzügyileg is sikeres évünk volt. A bécsi prédikáto-

olvan gyermekjesek s még mindig «elválaszthatatlanok» voltak.

De elérkezett a nap, mikor Frigyes elhagyta a szülői házat, hogy életpályát válasszon. Ez nagyon szomorú nap volt Erzsike számára. Milyen fűres s milyen szomorúnak tűnt fel most előtte a kert.

Aztán Erzsike is elkerült hazuról egy oly jntézelbe, ahol háztartást s egyéb hasznos tudnivalót tanult. Frigyes és Erzsike sok-sok ideig nem látták egymást. De leveleztek s közölték egymással élményeiket, örömeiket, bánatukat.

Ivek múlva viszontlátták egymást. Frigyes meglehetősen, mikor egy szépen fejlett, viruló hajadon állott előtte. Viszont Erzsike is elpirult a viszontlátáskor. A régi gyermekkori elfogatlanság eltűnt. Vajjon miért?

Frigyes is érezte s Erzsike is tudta. Szívükben felébredt a szerelem.

Aztán egyszer egy napon megint a kertben sétáltak. Frigyes kissé zavartan, azt kérdezte: «Erzsike, tudod még, hogyan játszottunk itt azelőtt?» Erzsike bólintott. «Es tudod-e, hogy mit játszottunk?» Éppen odaértek a bodzafához. Erzsike megint bólintott, mert szólni nem tudott. «Erzsike, az nagyon szép játék volt, férj és feleséget játszottunk.» Erzsike még mindig hallgatott. Csak úgy dobogott a szíve. Frigyes most nekibátorodva azt mondta: «Er-

zsike, szeretnéd-e, ha a régi játék valóra válna?» Erzsike most felnézett s azt válaszolta: «Szívemből szeretném, Frigyes.» Frigyes kitérte karjait s Erzsike boldogan hajtotta fejét mint menyasszony vőlegényének vállára.

Eddig a történet. Azt kérdezed, hogy mit akarok vele mondani. A következő: Frigyes és Erzsike mindig szerették egymást. Gyermekkoruk óta együtt voltak. De amikor szívében felébredt a szerelem, mikor Frigyes Erzsikét menyasszonyává s feleségévé akarta tenni, akkor kellett, hogy megkérdezze elől Erzsikét. A régi gyermekbarátság nem volt elégséges a házassághoz. S dacára annak, hogy Frigyes és Erzsike mindig szerették egymást, mégis kellett, hogy Frigyes kérdésére, Erzsike igennel feleljen. Ez másképp nem lehetett.

Talán sejtet már, hogy mit akarok ezzel mondani. Te mindig szeretted az Urat. Rendben van. De mégis kell az igeit kimondanod, ha valóban az övé akarsz lenni. Ő tőjed is várja az elhatározást.

Hoseás prófétánál azt olvassuk: »Eljegyelek magamnak téged házastársul mindörökké.» (Hoseás 2., 18.) Lám az Ur akarja. Már gyermekkorodtól fogva kegyelmének keze feléd nyult. Egész életedben kegyelmének kezét kitérte feletted. De egy kéz, az még csak egy kéz, még nem eljegyzés. Ahhoz két kéz kell.

rok Riedinger, a budapestiek meg Funk testvérek révén küldtek a konferenciának üdvözlőlevelet. Irásbeli üdvözlőlevelet küldött Fellmann prédikátor révén a délnémet konferencia, Achard titkárnő révén a Női Misszió Társulat, továbbá Sepper sekisci baptista prédikátor, Wallrabenstein J. nyiregyházi és Kreutzer budapesti prédikátorok. Mindezen testvéri megnyilatkozások kellemesen érintettek minket és mi titkárunk révén megköszöntük és viszonzottuk azokat. Mély benyomást keltett bennünk Funk Márton szuperintendens testvér biblia magyarázata és vasárnap délutáni felszólalása, Riedinger Pál, préd. tv. evangelizációja és bibliamagyarázata, valamint Nuelsen püspök előadása a melhódistákról, 2 áhíata és vasárnap délelőtti magasszárnyalású prédikációja. Utóbbi kivonatban közöljük. Bast püspöknek, aki ki volt szemelve évi konferenciánk elnöklévé, de nem jöhélt el, levelet küldtünk, melyben biztosítottuk testvéri rokonszenvünkről. Jacob szup. jelentést tett a Konstantinápolyban lefolyt felekezeti missziói konferenciáról, amely azt a célt követi, hogy megindítson egy nagyszabású mohamedán missziót a balkán államokban. Konferenciánk is kiveszi részét ezen fontos törekvésekből. Amerikából Polovina tv., laikus evangelista, akar összel hozzánk jönni, és hazájában szolgálni adományával, ahol kívánják. Az Ur nagy feladatokat bízott reánk és bizonyosok lehetünk, hogy az eszközökkel és az erőt is megadja hozzá. — Tehát ezen konferencia is arra szolgált, hogy szemügyre vegyük sokszoros és fontos lehetőségeinket

és feladatainkat az Ur szolgálatában, akinek nevében új konferenciái évünket lelkesedéssel megiszdük, ki-ki ahová az Ur állította. Legközelebbi évi konferenciánk üléshelyének a bánáiban fekvő Mramorák (azelőtt »Homokos«) van kiszemelve.

Megbizásból: *Drumm Nándor*

A becskereki ifjusági egyesület ünnepélya.

Május 16-án nagy örömnappja volt a *becskereki* gyülekezetnek. Ekkor tartottuk az ifjusági évi ünnepélyt. Tavaly május 7-én alapítottuk ifjusági egyesületünket 7 taggal. Ez idén az Ur segítsége által duplájára szaporodtunk. Ma ifjusági egyesületünk 15 tagot számlál. Az ünnepély alkalmával, szép nagy imatermünk csaknem kicsinek bizonyult. Az ünnepi beszédet Mayr vrbszai predikátor tartotta d. e. 9 órakor. D. u. 3 órakor tartottuk az ünnepélyt: Novi Sadról Meier testvér jött autójával, és egynéhány énekesrel, hogy ünnepélyünkön közreműködjön. Szabó Zoltán ref. lelkész magyar nyelven és Alfred Meier testvér német nyelvű beszédet intézett az ifjusághoz, A beszédeket és szavakat, különböző karénekek és szóló énekek váltották el.

Este 8 órakor újból össze jöttünk és ismét megtelt imatermünk, figyelmes hallgatókkal. Drumm N. becsői predikátor szolt ez alkalommal a gyülekezethez és a becskereki énekkar énekelte. Nagy örömrre szolgált kedves szuperintendensünk, Jacob János megjelenése is. Ünnepélyünk befejezéséül ő intézet még egy pár buzdító szót az ifjusághoz. Még ma is beszélnek testvéreink e szép napról és vannak olyanok,

A te kezéd is. Tedd végre kezédet az ő által szegzett kezébe s mond neki: »Uram, ha te eljegyezni akarod magad velem, szívből örülök. En is akarom az eljegyzést.»

Csak akkor vagy igazán az Uré, ha ezt az eljegyzést elfogadtd s határozottan »igen» mondlál.

Szivednek s akaratodnak ez az elhatározása s igenje: az a megtérés.

Ha igaz az, hogy mindig szeretted az Urat, akkor ez az elhatározás nem esik majd nehezedre. Akkor örömmel fogadod el, a feléd nyújtott kezét.

De ha még gondolkozol s kétvázol, akkor kimerem mondani, hogy nagyon tévedsz, mikor azt állítod, hogy mindig szeretted az Urat. — Tévedsz, mert igazán még sohasem szeretted. Mert igazi szeretethez önadaadás kell, te pedig ezt nem akarod. Nem akarod akaratodat, életedet feláldozni.

Ismerd be kedves lélek, hogy az, amit te szeretted tartottál, az nem szeretet. Öntudatos döntésre, világos elhatározásra, feltétlen átadásra van szükséged.

Jöjj Jézushoz, Ő az, aki kéri a szivedet. Ő mondja: »Adjad a te szivedet s járj az én utámban.» Add neki ma a szivedet s a kezédet, akkor még ma az övé leszel!

Ha ezt megteszed, akkor fogod csak igazán felismerni, hogy tulajdonképpen még sohasem szeretted őt igazán; eddigi szereteted csak beképzelt szeretet, önámítás volt. Csak aztán mondhatsz majd: »Te ott Jézusom enyém vagy s én a tiéd! Többé senki el nem választhat minket!«

V.

„Majd kigunyolnak.”

Sokan azért nem térnek meg, mert félnek a gunyólól. De milyen sokan! Belátják, hogy meg kellene változniok, meg kellene térniök, csak ne gunyolnák őket!

Nem szomorú dolog az, hogy azt, aki kereszténynek között él s egy keresztényen egyház tagja, mihelyt komolyan veszi keresztényiségét, üldözik és gunyolják? De neincsak azok gunyolják Jézus híűsége követőit, akik az egyháznak, s az evangéliumnak már hátat fordítottak, hanem nagyon sokszor művelt s igen egyházas emberek is.

Vajjon te azért, mert ilyen gunyolódók vannak, nem mersz megtérni? Hisz azt már megismerted, hogy Isten akarja és várja a megtérést. Nos, ha Isten akarja, akkor mit törödsz még emberek véleményével?

Az igazán nem fontos mit mondanak gyaló, rövidlátó emberek, mikor az Isten oly világosan

kik azóta rendszeresen eljárnak az ifjúsági egyesületbe. Adja az Ur, hogy ez ünnepélyből is fakadjon áldás az örökkévalóság számára.

— **Zsidómisztériumi konferencia 1927.** tavaszkor Budapesten és Varsóban. A »Zionsfreund«-ből vettük azt a hírt, hogy a jövő év tavaszán az internacionális missziói tanács Budapesten és Varsóban konferenciát rendez, mely internacionális és interkonfessionális jellegű. Célja, hogy a kereszténység figyelmét hívja fel a zsidó misszió fontosságára. A zsidók közt működő misszionáriusok tapasztalataikat fogják közölni. Érdekesnek, tanulságosnak ígérkezik ez a konferencia.

— **Évi konferenciánk Budapesten lesz aug. 11—15-ig.** A konferencián résztvenni akarók Alkoholmentes Éltermünkben Dob-utca 70. ojszó és jó ellátást kaphatnak. Ezt azért közöljük, mert idei konferenciánkon mindenki maga gondoskodik ellátásáról. Kedves testvéreinket arra kérjük, hogy imádkozzanak évi konferenciánkért; legyen az is úgy a prédikátorok, mint a gyülekezetek számára, áldások forrása.

— **Kandidátusainkat** ezúton kérjük fel, hogy írásbeli dolgozataikat aug. 1-ig küldjék be az elnök címére: Funk M. Budapest, Fejső erdősor 5. Ugyanez a cím tartalék meg a vizsga aug. 41-én reggel 8 órakor.

— **A prédikátorok** ez évi statisztikáikat kötelesek július 15-ig beküldeni a superintendensi hivatalnak.

szól-igéje által. Az emberek csak azért szeretnek gúnyolódni, mert nem ismerik Istent s az Ő Igéjét, s mert az igazi kereszténységről fogalmuk sincsen. A gúnyolódókat igazán sajnálom, mert a kárhozat útján járnak, akár egyháziak, akár egyházellenesek, akár műveltek, akár nem. Ismétlem, ezeket a szegény embereket legfeljebb sajnálni lehet, de félni nem kell tőlük!

Tulajdonképpen mi az, ami felett gúnyolódnak? Azon gúnyolódnak, hogy mi élő Megváltóban hiszünk. Erről ők nem tudnak. Éppen azért gúnyolódnak. Ez a gúnyolódás azonban csak tudatlanságukat bizonyítja.

Azon is gúnyolódnak, hogy mi az imának erőt tulajdonítunk. Mi nem egyszer, de sokszor megtapasztaltuk, hogy Isten meghallgatja az imákat. Éppen azért ne féljünk a gúnytól! Azt is gúnyolják, hogy gyülekezetbe járunk. Ők ugyan nem vágyódnak gyülekezeti közösség után. Ha itt-ott el is mennek a templomba, ezzel megelégszenek teljesen, többre nem vágyódnak. De mi arra vágyódnak, hogy más hívő lelkekkel is találkozhassunk, akikkel közösen olvashatjuk a bibliát. Ezek a mi pihenő óráink. Mi nem kíváncsiak moziba, bálba, színházba, cirkuszba; a mi egyedüli szórakozásunk az, ha Isten gyermekeivel lehetünk együtt. Ezek oly boldogító órák, hogy a gúnyolódók, minket ezektől nem tudnak visszatartani.

— **Évi konferenciánk** nem Győrkönyben lesz, mint terveztük, hanem Budapesten, még pedig aug. 11-én. Waldorf püspök fog hozzánk látogatni s a gyűléseken elnökölni. Legközelebbi számunkban Waldorf püspök életrajzi adatait fogjuk közölni.

Alkohol

ÓH, MEGVÁLTÓ, NÉZZ E HONRA!

Szól a zene, cseng a pohár,
Vigadnak az emberek,
Bujdosik a tele kañcsó,
Fut az idő gyors kereke, fut, pereg.

Férfi egyig, ki a pohárt
Pohár után úgy nyeli;
S csendes otthon rejtekében
Hány szem bánat sós könnyével szenteli.

Sír az anya, sír a gyermek,
Rongy a ruha, nincs kenyér,
S vig koresmában most az apa
Ital fogytán újra tett üvegét kér.

Óh, Megváltó nézz e honra,
Szent lelkedet küldd ide!
Szülje ujja a sok apát,
S bus családját vigye az Ur kedvibe!

SZABÓ LAJOS.

Afelett is gúnyolódnak, hogy mi olvassuk a bibliát s azt igaznak tartjuk. Eire elegendő okunk van. Mi a saját életünkben megtapasztaltuk azt, hogy Isten Igéje erő. A gúnyolódó nekünk már nem imponál még akkor sem, ha nagyon nagy tudós is volna. Amit saját életünkben megtapasztaltunk, azt többé már el nem vitathatja tőlünk senki.

Nézd meg csak közelebről, mit is figurálnak ki tulajdonképpen a gúnyolódók? Csupa jó, szent, isteni dolgokat. Nem jellemző ez rájuk nézve? Akinek szent dolgokról csak rossz véleménye van, az maga sem lehet jó.

Tehát ne félj kedves barátom, a gúnyolódóktól. Ha félnél tőlük, többre becsülnéd őket a kelleténél. Ne félj gúnyolódásaiktól! Ne hallgass már rájuk, hanem hallgass Isten igéjére s ments meg a lelkedet!

Nézd azokat a férfiakat, akiket szintén gúnyoltak, sokkal előbb, mint téged. Ott van Dávid. Mennyit szenved ellenségének gúnyolódásától. Erre részben maga is rászolgált a bűnei miatt. Azonban Isten megbocsátotta bűneit, mikor látta benne az igazi mély bűnbánatot. Ellenségei mégis gúnyolták ugyanígy, hogy Dávid így kiált fel: »Az emberek estfjává lettem s a nép megvet, ahányan látnak, gúnyolódnak!«

Ott van Assaph is, az isenfélő énekköltő Ő is azt mondja: »A mi ellenségeink gúnyol-

Luk. 10. 33.

— Irgalmas samaritanus. Németországban történt nemrégén, hogy egy autó elgázolt valakit s ott hagyta az illetőt, igyekezett elmenekülni. Csakhamar orvost hívtak a szerencsétlenhez. Az orvos egy éppen arra haladó autót megkért, hogy szállítsa a súlyos sebesültet a kórházba. A tulajdonos megígérte, csak előbb elszállítja az utasokat, akkor vissza jó. De nem jött vissza. Jött egy másik autó. Ezt is megkérte az orvos. De ez sem volt hajlandó a szerencsétlen áldozatot elszállítani. Végre egy harmadik autó jött. Mikor az orvos megkérte a tulajdonost, hogy a szerencsétlenül járt embert szállítsa el, az rögtön az ároksíkra tette utasait — s elszállította a szerencsétlent. — Ennek a harmadik autónak a tulajdonosa, aki ezt a szép krisztusi szeretetet gyakorolta — **zsidó volt!**

— Az oroszlan-szelidítő. Nem kis dolog, ha egy nő be megy az oroszlanokhoz, ahol 7 dühös oroszlan ordítva s fogasfogtatva fogadja a belépőt. De az állatszélidítő korbáccsal a kezében bátran belép s szemének merev nézésével fegyelmezi a dühös bestiákat. Mind a hét oroszlant lecsendesíti s arra kényszeríti, hogy parancsait teljesítsék. Morogva bár, de teljesítik.

nak minket. Őt miért gunyolták? Semmi másért, mint azért, mert hívő lélek volt, aki énekeivel dicsérte az Istent.

Vagy milyen nemes, nagy lélek volt Jeremiás! Hogy fájlalta zsidó népe szomorú sorsát. »Folyóvizek mentek alá az én szememből az én népem leányának nyomorúságáért. Az én szemem nem szűnik meg a sírástól.« (Jer. sir. 3. 18-49.) Mégis mi volt a jutalma? »Az én egész népem csufja voltam és énekek napestig.« (Jer. sir. 3. 14.)

Aki határozottan a Jehova mellé állt, Isten gyermekének vallván magát, azt gunyolták. Ez régóta így van. Amikor a tanítványok szent lelket nyertek s Péter megtartotta hatalmas prédikációját, nemde, némelyek kigunyolták, s azt mondták: »Édes bortól részegedtek meg.«

Hát még az Údvizítőre mi mindent mondtak! Őt is gunyolták. Őt, aki szent, tökéletes és jó volt. Nemesak a római katonák csufolták és gunyolták, hanem a papok, az írástudók s a főemberek is, valaminek a nagy főmeg.

Ha ma gunyolnak léged, akkor nem történik veled semmi különös dolog. Mindig úgy volt, hogy a hívőket gunyolták. Szinte természetes folyománya a Jézus követésének. Azért is mondta Jézus a tanítványoknak: »Ha a világ engem gyűlöl, akkor titeket is fog gyűlölni. A tanítvány nem feljebbvaló az ő Mesterénél.«

Még egyszer kérlek hát, hogy a gunyoló-

A közönség tapsol s megkönnyebbülve lélegzik fel, mikor az állatszélidítő baj nélkül kijött a korbából. Odahaza ennek az állatszélidítőnek hét éves fiaeskája van. Akaratos, makacs kölyök, aki édesanyjának egyetlen szavára nem hallgat, egyetlen kívánságát nem teljesíti, hanem durván feleselget, sőt öklével is megfenyegeti anyját. S az édes anyja? Gyenge volt a hét éves kis zsarnokkal szemben. Nem tudta kiporolni a nadrágját s nem tudta megfékezni akaratoskodását. Hét oroszlanfal elbánt s kényszerítette, hogy engedelmeskedjenek parancsszavának, de hét éves kis fiát nem tudta megfékezni s engedelmességre nevelni. Vannak olyan anyák, akik sok embernek tudnak parancsolni, de a saját gyermekeiknek nem. Nemesak az ilyen anyák, de gyermekeik is sajnálatra méltók! Te fegyelmezed, büntetted, inted-e gyermekeidet? Az Ur iránti félelemben neveled-e?

Rom. 8. 28.

— Nyeld le. Fjád misszionáriusról, aki Abessiniában működött, a következő történet van feljegyezve: Egy nap meg volt hívva Theodorus királyhoz ebédre. A király nagyon szívesen fogadta s különös kitüntetésben részesítette. A misszionárius széke mögött egy öreg néger rabszolganő állt, aki Fladot kiszolgálta. Kezeivel a tálba nyult, s amit abból kivett, azt a szájába tette, megrágtá s azután kivette s Fladnak a kezébe adta, hogy megegye. Ha Flad visszautasította volna ezt a kitüntető figyelmet, akkor a királyt magára haragította volna, s a misszió

dás miatt ne halaszd el a megtérést! Ez oly balgaság volna, amit egykoron keservesen megbánál.

Hát olyan nagy valami az, ha kicsit kinevetnek, vagy kigunyolnak? Szóra sem érdemes. Gondolj csak az őskori keresztyéneknek szenvedéseire. Nyomorgatták, kizsolták, etégették, kerékbe törték, kárba huzták, vadállatok elé vetették, vagy kőbe csavarva s olajba mártva égő fákyaként használták őket a római császári kerlekekben. Ezt nevezem szenvedésnek. De a mai szenvedés? Mi az ha kigunyolnak? Ma a hatóság védelme alatt állunk. Nem bánthat senkisé. Mi érhet minket? Legfeljebb az, hogy kinevetnek, kigunyolnak, ostobának, maradiaknak tartanak. S te ettől félsz?

Tudod mi lesz egykoron a gunyolódókkal? A szél úgy fogja őket szétdobálni, mint a pelyvát. S te, az ilyen embereknek a véleményére még adsz valamit? Az ilyenektől félsz?

Oh ne félj tőlük! Állj egész határozottsággal az Ur mellé, meglásd milyen boldog leszel!

Akkor majd megtapasztalod azt is, amit most még nem tudsz megérteni, hogy Jézusért szenvedni az tulajdonképpen nagy boldogság. Maga Jézus mondta: »Boldogok lesztek, mikor titeket szidalmaznak, háborgatnak és minden gonoszságot mondanak ellenetek én értelem. Örüljétek és örvendeztetek, mert a ti jutalmatok bőséges a menyekben.« (Máté 5. 11.)

ügyének igen sokat ártott volna, sőt még a fejével is játszott volna. Éppen azért, megadás-sal fogadta a néger asszony kezéből a meg-rígott ételt s azt mondogatta magában: No öreg nyeld le! S lenyelte.

Ha sértő, rágalmozó, kellemetlen megjegy-zéseket röpitenek feléd az emberek, akkor tegy te is úgy, mint Flad: Nyeld le! S jó lesz minden.

— **Fontoskodók.** Egyszer a légy ráült a szarvas agancsára s azt mondta a szarvasnak: «Ha nagyon nehéz volnék, csak szólj bátran s elrepülök.» Erre a szarvas megszólalt s azt mondta: «Te is a világon vagy? Eddig nem is lúdtam s nem is éreztem!» Vannak mindenütt, minden téren olyan fontoskodó férfiak s nők, akik, mert senki sem veszi őket észre, vagy nagyhangú kijelentéseikkel, vagy öltözködésük-
ket vagy feltűnő viselkedésükkel vonják ma-gukra a figyelmet. Az ilyen emberek, ha ön-magukat vizsgálják, akkor nagyítóüveget tesz-
nek fel s roppant nagyoknak s fontosaknak tűnnek fel önmaguk előtt. Egyszer a nagy zongoraművésznek, Liszt Ferencnek bemutatottak egy fiatal embert, aki a fontoskodók fajtájá-ból való volt. Amikor Liszt nevét hallotta, ak-
kor nagy leereszkedéssel így szólt: «Liszt — igen? Liszt Ferenc? Már hallottam a hírét!» Liszt pedig azt válaszolta: «En az önét még nem hallottam!» A fontoskodó embert rendesen lenézés és megvetés kíséri. Jézus azt mondja: «Aki magát felmagasztalja, megaláztatik!»

— **Vasúti talpfák.** A vasúti talpfákat mielőtt a sínek alá a földbe rakják, olajjal itatják, hogy a nedvességnek több ideig tudjanak el-
lentállni. De előfordul az is, hogy a talpfák nem elég szárazak. Ha ilyen állapotban lesz-
nek beolajozva, akkor a fában levő nedvesség nem tud többé kijönni s emiatt a fa belül el-
korhad. Kívülről még egészségesnek s erősnek látszik, belül pedig már korhadt, rossz s mint ilyen, hasznavehetetlen. Hány ember hasonlít az ilyen talpfához? Elvégzi szépen a munkáját. Templomba jár. Erényes. Belül azonban bűn ta-
pad a lelkére; gyermekkori, ifjúkori, vagy ké-
sőbbi bűnök. A külső tisztesség, kedves tár-
salgás, vallásos szokások, boldogtalan, nyugta-
lanokodó, bűnös lelkiismeretet takarnak be. Aki lelkét a Krisztusnak kiontott vérébe mártotta, az nemcsak külsőleg ujul meg s lesz ellent-
álló a bűn s a világ támadásaival szemben, hanem annak egész élete élő bizonyosság amel-
lett, hogy belül, a szív mélyén is egészséges életerő lakozik. Fürödj meg a Krisztus véré-
ben s benső, valamint külső életed megújul!

— **Mi az élet?** Sok ember azt hiszi, hogy az élet nem más, mint megszületni s meghalni, vetés, aratás, öröm és szenvedés, egészség és betegség, felemelkedés s elbukás, veszteség s nyereség, sírás és kacagás, munka és pihenés.

Mindezekről pedig úgy gondolkozik, hogy an-nak nincs nagy értelme. Van-e az életnek egy-
általában célja? Rendeltetése? Nincs-e esetleg igaza ama pogány embernek, aki elkeseredett-ségében azt mondta: «A legjobb meg sem szü-
letni, de ha már megszülettünk, akkor legjobb, ha minél hamarabb meghalunk!» Nem sok em-
ber szokott az élet jelentősége felett gondol-
kozni. Legtöbb ember gondolkozás nélkül éli napjait. Ha van ennivalója, akkor nem törődik egyébbel, hanem csendes egyhangúságban ten-
geti életét egyik napról a másikra. Egyesek azonban itt-ott feleszmélnék s gondolkodóba es-
nek az élet jelentősége felett, de csakhamar borba, táncba s kártyajátékba fojtják a feléb-
redt, komoly gondolatokat. Szerintök legjobb a komoly gondolatokat, mámorral, zenével s az élet egyéb örömeivel elhessegetni. Jelszavuk míg e porsátorban laknak: Minden óradnak je-
szakad virágját! Sokan azt hiszik, hogy az élet arra való, hogy sok pénzt keressenek, vagyont gyűjtsenek, meggazdagodjanak. Mások viszont hatalom, hír, dicsőség, szerzésre használják fel az életet. Csak kevesen ismerik fel azt, hogy az élet tulajdonképpen arra való, hogy Istennek tet-
sző cselekedeteket vigyünk végbe; arra való, hogy Jézus Krisztussal hit által egyesülve, lép-
jünk az ő nyomaiba s maradjunk benne mind-
végig, a halál után is, az örök életben. Csak egyszer élünk, éppen azért nem szabad könnyelműen elpazarolnunk az életet, hanem böl-
csen, istenfőlélekkel kell felhasználnunk az élet minden percét, hogy a mennyi életre méltó-
ként élőkészülhessünk.

— **Az életmentő csók.** Egy édes anyának gyermeke olt halt meg a zokogó anyakarjai közt. A temetés napján a zokogó édesanya, még mielőtt a koporsót leszőgezték volna, még egyszer rávetette magát gyermekére, hogy végleg elbu-
csuzzék tőle. Egész szeretetét, megsebzett szívének minden fájdalmát, egész boldogságát beleszori-
totta ebbe a csókba. Forrón csókolta meg halott gyermekének hideg száját. De ime, ebben a pil-
lanatban, mintha megmozdult volna a kis halott? Rámeresztette szemét a halottra s tényleg úgy látja, hogy mozogni kezd. Felkapja gyermekét a koporsóból, keblére szorítja s úgy rohan vele az orvoshoz, aki megállapítja, hogy merevgörcs. Az orvos fúradozása helyre állítja a gyermek egészségét s az édes anyja megint boldog lett.

Sok ember már olyan, mint a hajótt, csak el kellene temetni. Bűneiknek koporsójában alusz-
nak. A törvény azt mondja: Halott ugys, hát be kell szegezni a koporsót s el kell temelni! De akkor az Isten az ő fiában, Jézusban irgalma-
san lehajol, a bűneiben holt emberhez s meg-
csókolja forró szeretettel, hogy új életre keltse s megmentse a bűn halálától. Oh micsoda nagy szeretet! Érezted-e már az irgalmas Isten sze-
retétől égő csókját? W. J.

Vagy, vagy.

Egyszer egy híres alheista ezt írta: Ha én nekem valami vallásom volna és megvolnék arról győződve, hogy amit ebben az életben teszek és gondolok, annak a tulvilágon valami következménye van, a vallás mindenképp felett mindenem volna. Akkor én minden földi örömet annyira becsülnék, mint egy szappanbuborékot; a földi gondolatoknak tartanám, a földi gondolatot és érzelmét pedig semmibe sem venném. A vallásom volna reggel az első gondolatom és este vallásom képeivel zárnám le szememeit és vinném azokat álmaimba. Semmi mással nem foglalkoznék, csak a vallásommal. — Nem azért dolgoznék, hogy földi kincseket szerezzek hanem hogy koronát szerezzek a mennyben, hol zavartalan boldogság van időtlen-időkig. Egy egész életet át szívesen szenvednék, csak hogy egy lelket megnyerjek az örök élet számára. Igyekezetemben nem törődnek az emberek okoskodásával. Soha egy pillanatig nem törődnek ennek a földnek örömeivel és nyomorúságával; mert ezek nagyon rövid ideig tartanak. Szünet nélkül csak az örökkévalóságra gondolnék és a körülöttem levő lelkekre, akik rövid idő múlva vagy örökké boldogok, vagy örökké boldogtalanok lesznek. Én azt hiszem, hogy akik csak a földiekre és az élvezekre gondolnak, azok örültek. Én folyton járnám a világot és mindenütt ezt prédikálnám: »Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelkében kárt szenved.«

Ennek az embernek igaza van. Vagy mindenünk a vallásunk, vagy semmink. Ha van örökkévalóság, ha van ítélet, kárhozat és üdvösség, ha van Isten, akkor azok az emberek, akik a földi dolgok elnyerésére törekszenek, iszonyúan becsapott bolondok.

Azok, akik a pénzt tették istenükké, mindent elkövetnének, hogy ennek az ő istenüknek hódoljanak. Éjjel-nappal foglalkoznak vele és meglesznek mindent, hogy ebből az istenükből minél többet birjanak. Meg vannak föle szállva.

Azok, akik a tekintélyt tették istenükké, mindent feláldoznak ennek az istennek. »Mit törődöm én egy millió ember életével — szólt Napoleon — csak győzzek.« Más sok »kis Napoleon« van a világon. Mindegyik igyekszik a másik fölé kerülni, akármibe kerül.

Akik a poharat tették istenükké, feloldozzák a becsületüket, hitvestársuk és gyermekeik szeretetét. Testüket, lelküket, mindent odaadnak ennek az istennek.

És így tovább. Ezek az emberek következtetések; ők választották maguknak Istent és ennek az ő választott istenüknek odaadják magukat teljesen és lemondanak minden másról.

Azért, ha van Isten az égben és ha Őt választottátok meg Isteneteknek, akkor szolgáljátok is Őt. Akkor úgy szenteljétek magatokat oda

ennek az Istennek, mint ahogy odaszenteli magát a zsigori a pénznek, a dicsvágyó a hírnévnek, a hiu a cicomának, az iszákos a pohárnak.

Minden világi öröm reánkézve szappanbuborék minden gond bolondság, minden vagyon por. Egyetlenegy lelket megnyerni, még minden megerőltetést és szenvedést, mégvetés, guny és nélkülözés nem nagy ár érte. — Bolondok azok, akik tudják, hogy van Isten és még törődnek a földi dolgokkal.

Amíg e világ fejedelme (a sátán) az ő hivatott nyomorult rabszolgákká teszi, akik kórházban, börtönben, menhelyen, tébolydában és a kórmában lelik halálukat és onnan mennek az ítéletre, addig a mi Istenünk az ő gyermekeit szabad, boldog emberekké teszi. Az igazi vallásnak jele a szívnek egy olyan átváltozása, mely az egész életet újjá alakítja. A dühösök szelidek, a hazafiak igazak, az önzők áldozatkészek, a farkasok jólelkűek, az iszákosok józanok és imádkozók, a gőgösök alázatosak lesznek és a kökemény szívekbe szeretet költözik Isten és embertársai iránt.

Németből: Simon K.

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZÁJTELETEKET

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5. I. em. Vasárnap d. e. 10 csüt. este 7.

Budapest, Országbíró-ut. 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Kispesten, Nagy Sándor-u. 5 sz. Vasárnap d. u. 4 Kedden este 7. Péntek este 7.

Nyiregyházán, Desseffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/2 11, este 7 Szerda és péntek este 7.

Nagykálló és Kisvárdán minden vasárnap d. u. 4.

Miskolcz. Ujvilág-utca 44. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Dombóváron, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 8.

Kaposszekcső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. u. 4. csüt. este 8.

Döbröközön. Minden második vasárnap este 8.

Györkönyben vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8. Átán vas. d. u. 4.

Kiadó: „Keresztény Könyvesház“ k. f. Szövetkezet

Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.

A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.

Kiadóhivatal: Nyiregyháza Desseffy-tér 10. szám.,.